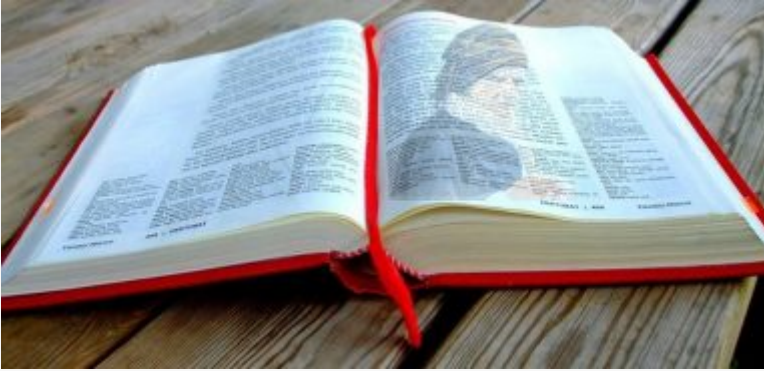
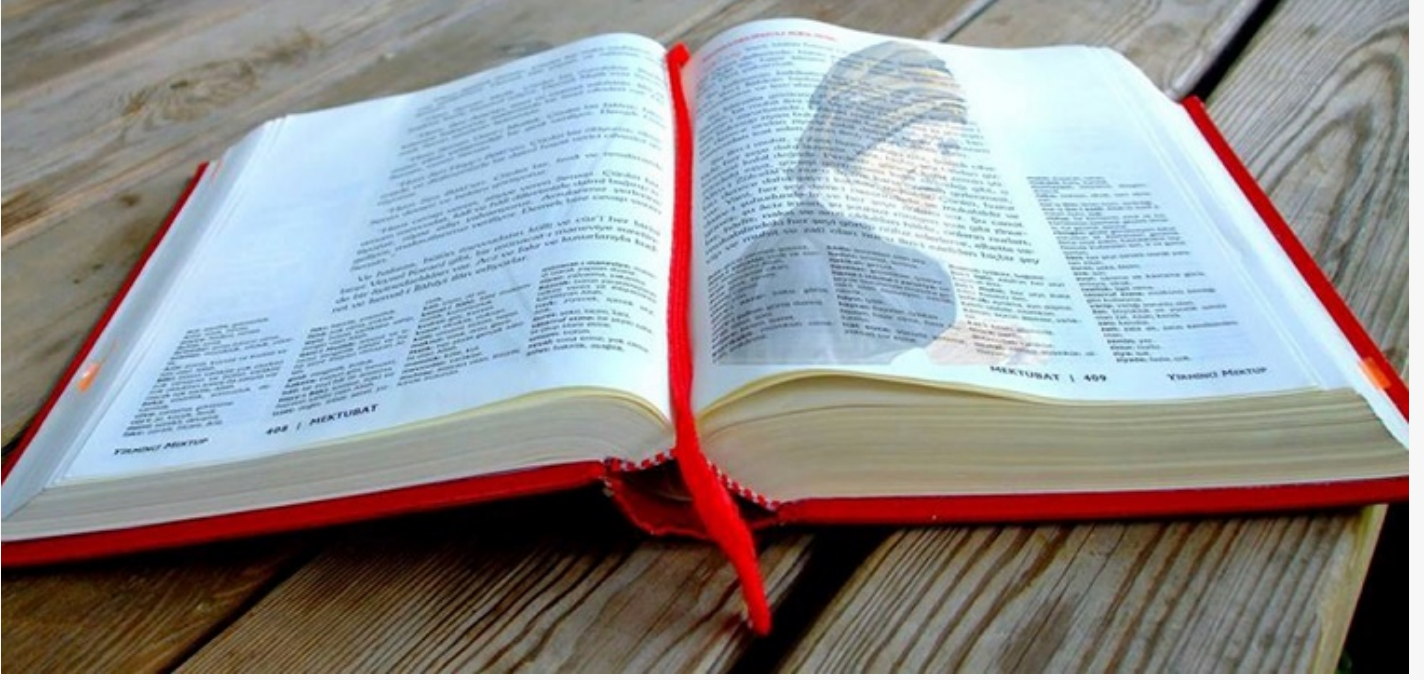

Merhametsiz ve belâlı bir musîbet

İnsan, fitratı gereği önce nefsini, sonra akrabalarını, sonra milletini, sonra bütün hayat sahibi mahlûkları ve sonra kâinatın tamamını sever. Çünkü bu dairelerin hepsine karşı alâkası ve bir şekilde irtibatı vardır. Annesini sevdiği gibi memleketini de sever. Memleketini sevdiği gibi ta Andromeda galaksisini dahi sevebilir. İşte insanda böylesine nihayeti olmayan bir muhabbet duygusu mevcuttur.

Muhabbet, âdeta kâinattaki herşeyi birbirine bağlayan manevî bir zincir gibidir. Öyle ki, muhabbet duymadığımız herhangi bir şeyin varlığı dahi bizi rahatsız eder, moralimizi bozar ve motivasyonumuzu dahi kırar. Aksine muhabbet ettiğimiz küçük bir şey bile bize öyle büyük bir motivasyon verir ki tarif edilmez. “İşte, şöyle nihaysiz bir muhabbete lâyık olacak, nihaysiz bir kemâl sahibi olabilir.”¹ Evet, mecâzî aşklar bunun en kuvvetli bir delilidir. Leyla ile Mecnun birbirlerine âşık olmuşlar, ama ne Leyla istediğini tam mânâda alabilmiş, ne de Mecnun. Çünkü Leyla da, Mecnun da insandır. İnsanın ise hâcâtı nihaysizdir. Bu nihaysiz hâcâtı, ancak nihaysiz bir kemâl sahibi karşılayabilir. Çünkü, insanın acizliği ve fakriyeti yani güçsüz ve sürekli ihtiyaç halinde olması durumu da nihaysizdir. Böylesine nihaysiz bir acz ve fakr içindeki insan, mâşukundan nihaysiz bir ilgi, alâka, şefkat gibi nihaysiz şeyler bekler. Lâkin mâşukunun duyabileceği ilgi, alâka, şefkat vesaireler, o da âciz ve fakir bir insan olduğu için nihayetlidir. Nihayetli ilâçlara sahip olan bir doktor nihaysiz hastalıklara dâhar olmuş bir hastayı nasıl iyi edebilir, nasıl şifa verebilir! Nihaysiz hastalıklı bir adamı iyi edecek Zât, ancak ve ancak eczahanesi nihaysiz olan Eczahane-i Kübra'nın sahibi olan Zât (cc) olabilir.

Bediüzzaman Hazretleri, muhabbetin, nihaysiz kemal sahibi olan Allah'a değil de başka fâni birşeye verilmesi veya sarf olunması durumunun neticesi için “musîbet” kelimesini kullanır.

“..yerinde sarf olunmayan bir muhabbet-i gayr-ı meşrûanın cezası, merhametsiz bir musîbettir.”²

“..halka muhabbet dahi belâlı bir musîbettir.” 3

Musîbetten kastedilenin tam olarak ne olduğunu anlayabilmek adına Üstad Hazretleri'nin musîbet ile ilgili şu cümlesini paylaşalım:

“Asıl musîbet ve muzır musîbet, dine gelen musîbettir. Musîbet-i dîniyeden her vakit dergâh-ı İlâhiyeye iltica edip feryad etmek gerektir. Fakat dinî olmayan musîbetler, hakikat noktasında musîbet değildirler. Bir kısmı ihtar-ı Rahmânîdir.. Ve bir kısmı keffâretü'z-zünubdur. Ve bir kısmı, gafleti dağıtıp, beşerî olan aczini ve zaafını bildirerek bir nevî huzur vermektir. Musîbetin hastalık olan nev'î, sabıkan geçtiği gibi, o kısım, musîbet değil, belki bir iltifat-ı Rabbânîdir, bir tathirdir.”4

Anlaşılabacağı üzere bazı musîbetler vardır ki neticesi sevaptır, bazıları hayatı saflaştırır, temizler. İşte bunlar dinî olmayan musîbetlerdir ki hakikat noktasında zaten musîbet değildirler. “Belâlı musîbet ve merhametsiz musîbet” ifadelerindeki musîbet bu “müsbet musîbet” olmamak gerektir. Çünkü Allah'a sarf etmek için verilmiş bir şeyi başkalarına sarf etmenin neticesi elbette tasaffi etmek olmamalıdır ve neticesi sevap da değildir. Ayrıca bu açıkca bir iltifat-ı Rabbanî de değildir. O halde kastedilen musîbet dine gelen musîbettir. Yani imanın zayıflaması veya hafazanallah kalpten tamamen çıkması...

İşte insan muhabbetini Allah için duymalı, başka bir tabirle sevecekse Allah için sevmeli. Allah'ı sevdiği için sevmeli. Asıl sevgisini, muhabbetini Allah için sarf etmeli, gayrısına muhabbetini celb eden sebebin, aslında Cenâb-ı Hakk'ın esmasının onlardaki tecellileri olduğunu bilmelidir. Eğer muhabbetini doğrudan o sevdiği şeye isnat ederse merhametsiz ve belâlı bir musîbete maruz kalacaktır. Asıl musîbet dine gelen musîbet olduğundan dolayı merhametsiz ve belâlı bir şekilde dininin temel taşları kırılıp dökülecek, dinine zarar gelecektir.

“Ey nefis! böyle ebleh olmamak istersen; Allah nâmına ver, Allah nâmına al, Allah namına başla, Allah nâmına işle. Vesselâm”5

Akif ARSLAN

Dipnotlar:

1. 24. Söz/5. Dal.
2. 24. Lem'a.
3. 24. Söz / 5. Dal.
4. 2. Lema.
5. 1. Söz.